

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil spørge som fru Margrethe Vestager: Hvorfor? Det skyldes Socialdemokratiet et svar på. Det er fuldstændig ubegribeligt. Jeg hørte den første del af fru Lene Jensens ordførertale. Det var jo sådan en jubelgaloppade, hvor det løb derudad med udtryk som internationale konkurrenceparametre og sådan nogle udtryk, som jeg slet ikke forstår. Men det der teknokratsprog er også gerne udtryk for, at der er sådan et eller andet, at man gerne vil skjule det egentlige.

Det egentlige kom vel så frem, nemlig anfægtelsen hos Socialdemokratiet, for der må jo være nogle svære anfægtelser. Det kom ligesom frem i det løfte, som jeg var glad for at høre, om, at hvis bestyrelserne med eksternt flertal truede forskningsfriheden, så skulle loven laves om.

Kl. 11.05

Jeg vil gerne spørge fru Lene Jensen, hvordan det da skulle kunne undgås. Det er da ikke noget, man sådan behøver at erfare sig til. Jeg spurgte fru Hanne Severinsen før, hvad meningen med bestyrelse med eksternt flertal er. Jeg fik ikke noget svar. Nu spørger jeg fru Lene Jensen: Hvad tror fru Lene Jensen er meningen med bestyrelse med eksternt flertal? Er det ikke netop, at der skal sættes en bremse på forskningsfriheden?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil sige til fru Margrethe Vestagers spørgsmål om, hvorvidt vi slutter op om det, at jeg beklager min verbale fummelfingrighed. Det er også vores lovforslag, som det ligger, og det er resultatet af en politisk proces, som fru Margrethe Vestager jo har været med i ganske langt.

I forhold til vores tidligere udmeldinger på området er det rigtigt, at vi de seneste par år faktisk har gået rundt og diskuteret spørgsmålet om bestyrelser med eksternt flertal og har fundet mange positive elementer ved det, men at vores holdning har været, at det ville være fint, om man kunne gøre det på den måde, at de universiteter, som ikke føler sig egnede til det her og nu, kunne lade være med det; en såkaldt omvendt § 12.

Når vi har skiftet holdning i det spørgsmål eller rettere har opgivet det synspunkt, så er det sådan set ikke, fordi vi ideelt set synes, at det er forkert. Vi synes, at vi er overbeviste om de praktiske konsekvenser, det vil få, det har vi fået holdt lange foredrag om. Jeg er ikke sikker på, at

det vil gavne universiteterne selv, og derudover måtte vi også relatere os til den politiske virkelighed, som fru Margrethe Vestager og jeg i den konkrete situation har vurderet ganske forskelligt.

Så vil jeg sige til hr. Morten Homann, at når jeg siger, at jeg ikke er utilfreds med universiteterne, så er det jo ikke det samme som, at jeg synes, at det er rent Nirvana, hvad der foregår inde bag de tykke mure. Der er problemer i den måde, universiteterne foregår på i dag, lige så vel som der er rasende gode ting. Jeg synes, det vil klæde debatten, hvis vi tog udgangspunkt i, at den nuværende tilstand ikke er Nirvana, og at hvis man vil vedligeholde og udbygge de ting, som vi godt kan lide, så skal man som bekendt somme tider også forandre.

Så vil jeg sige til hr. Jesper Langballe om teknokratsproget: Jeg er ked af det, hvis konkurrenceevne opfattes som teknokrati. Det er ret nødvendigt at have, og så vender jeg tilbage til løftet om forskningsfriheden, for den røde lampe lyser.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

I modsætning til den liberale fru Hanne Severinssens meget defensive tale var det her jo en meget klar og en meget kontant tale, og det vil jeg da gerne rose fru Lene Jensen for.

Der blev sagt højt og tydeligt, at Socialdemokratiet ønsker strategiske beslutninger i et højt tempo. Man ønsker en stærk ledelse, man ønsker mere beslutningskraft. Det er det, man ønsker. Jeg opfatter det ikke, som om Socialdemokratiet har skiftet mening. Jeg opfatter det, som om Socialdemokratiets ønsker nu endelig er kommet frem.

Socialdemokratiet har jo aldrig brudt sig om det demokrati, der var på universiteterne. Det er jo sandheden. Igennem alle de mange år har Socialdemokratiets bagland ønsket, at det skulle høre op. På samme måde som Socialdemokratiet heller aldrig har været vildt begejstret for den gamle folkeskolelov.

Så det er til en vis grad sandhedens time, der nu kommer. Socialdemokratiets ønsker om stærk ledelse og strategiske beslutninger i et højt tempo og større beslutningskraft kommer nu frem. Fru Lene Jensen kan ikke sige, at man har påvirket dette lovforslag. Det er Socialdemokratiets inderste ønsker, at sådan skal det være. Sådan kan vi kun se det.